नाथं रक्षकं इच्छति दैवगत्येतिशेषः ॥१८॥ यः शरण्योधर्मवत्सलश्चासीदित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सर्वगुणोपेताः मूर्धाभिषिक्ताइतियावत् ॥ सदा प्रतिदिनं सतत मनुक्षणं ॥ २२ ॥ २३ ॥ शोकाभिभूते शोकाविष्टे शोकार्ते शोकपीडिते ॥ २४ ॥ साश्रुपातनं अस्माकमप्यन्यशरणापेक्षेत्यश्रुपातनसहितं ॥ २५ ॥ द्रष्टव्याः द्रष्टुंयो

एषदत्वाचवित्तानिप्राप्यचानुत्तमंयशः॥लोकनाथःपुराभूत्वासुग्रीवंनाथमिच्छति॥१८॥सीतायस्यस्नुषाचासीच्छरण्योधर्मवत्सलः
तस्यपुत्रःशरण्यस्यसुग्रीवंशरणंगतः॥ १९ ॥ सर्वलोकस्यधर्मात्माशरण्यःशरणंपुरा॥ गुरुर्मेराघवःसोऽयंसुग्रीवंशरणंगतः ॥२०॥
यस्यप्रसादेसततंप्रसीदेयुरिमाःप्रजाः॥ सरामोवानरेंद्रस्यप्रसादमभिकांक्षते ॥ २१ ॥ येनसर्वगुणोपेताःपृथिव्यांसर्वपार्थिवाः ॥
मानिताःसततंराज्ञासदादशरथेनवै॥ २२॥ तस्यायंपूर्वजःपुत्रस्त्रिषुलोकेषुविश्रुतः॥ सुग्रीवंवानरेंद्रंतुरामःशरणमागतः॥२३॥शो
काभिभूतेरामेतुशोकार्तेशरणंगते॥ कर्तुमर्हतिसुग्रीवःप्रसादंसहयूथपैः॥ २४॥एवंब्रुवाणंसौमित्रिंकरुणंसाश्रुपातनं॥हनूमान्प्रत्यु
वाचेदंवाक्यंवाक्यविशारदः॥ २५॥ईदृशाबुद्धिसंपन्नाजितक्रोधाजितेंद्रियाः॥ द्रष्टव्यावानरेंद्रेणदिष्ट्यादर्शनमागताः॥ २६॥स
हिराज्याच्चविभ्रष्टःकृतवैरश्चवालिना॥ हृतदारोवनेत्रस्तोभ्रात्राविनिकृतोभृशं॥ २७॥ करिष्यतिससाहाय्यंयुवयोर्भास्करात्मजः॥
सुग्रीवःसहचास्माभिःसीतायाःपरिमार्गणे॥२८॥इत्येवमुक्त्वाहनुमान्श्लक्ष्णंमधुरयागिरा॥ बभाषेसाधुगच्छामःसुग्रीवमितिराघ
वं॥ २९॥एवंब्रुवंतंधर्मात्माहनूमंतंसलक्ष्मणः॥ प्रतिपूज्ययथान्यायमिदंप्रोवाचराघवं॥ ३०॥

ग्याः ॥ २६ ॥ सहीति ॥ अनेन तस्यापि सहायापेक्षत्वं दर्शितं ॥ २७ ॥ यदेवमतः परिमार्गणे साहाय्यं करिष्यतीत्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३०॥